

◆ Mesut Karataş

Gazel

Sükûta ermiş mevsimden hep sessiz devrân kalıyor
Vakti gelmeyen muhabbetten geriye ziyân kalıyor

Âb-ı çeşm gelir geçer vaslın ümidi tükenmeden
Giden gidiyor hüzn-i dilden geriye hicrân kalıyor

Bir bir çekilir bezm-i safâdan nice gül ü reyhân
Gülşende öten bülbülden geriye hazân kalıyor

Ağlasam kûh-i zemâne durağı bilir mi bilmem
Bî-karar sevdâ-yı aşktan geriye gümân kalıyor

Dâr-ı dünyada aşk hânesi aşığa dil-i zârmış
Dil hânesinden geriye hâne-i virân kalıyor

Ruyundan matemî nikâbın çekse hüsnün görünür
Mâh-ı cemâlden geriye divâne hayrân kalıyor

Mevc-i deryâ savurur girdâbı kûşeden kûşeye
Bahr-ı gamdan geriye gussa-i ummân kalıyor

